

Seiklusrohke klassireis Leedus ja Lätis

Liis Heina, 9.b klass

18.–20. aprillini oli meie kooli 9.b klass Leedus. Reisil osales 21 õpilast, õpetaja Virve Neerot, üks lapsevanem, bussijuht Ants Änilane ja Iklas ühines meiega giid Viia Lital.

Reis algas hommikul kell 7 ning üllatavalt olid kõik õigel ajal kohal. Esimene päev möödus peamiselt sõites. Leedus külastasime kõigepealt Ristimäge, mis on võrreldes Hiiumaa Ristimäega võimsam. Nagu nimest võib arvata, ongi tegu mäega, mis on täis riste. Hiljuti oli seal toimunud põleng ja tipu poolt oli maa must ning näha oli kahjustusi, ent mägi oli juba täitumas uute ristidega.

Sõitsime veel paar tundi ja jõudsim kella nelja paiku Palangasse.

Esimesena külastasime merevaigumuuseumi, mis asub 19. sajandist pärineva mõisa peahoones ja seda ümbritseb botaanikaaed. Olime lubanud bussijuhil juba majutuskoha sõita, seega pidime pärast ise hotelli kõndima. Seal saabuski päeva tipp hetk: me eksisime ära, giid viis meid hoopis kohaliku Maxima juurde. Lõpuks jõudsim siiski tänu Jarmo kaardilugemise oskustele õigesse kohta.

Õhtu oli meil vaba. Saime jalutada promenaadile, mis viis merele ulatu-

Leedu Ristimäele on palverändurid toonud aastate jooksul üle 200 000 risti.

vale L-kujuga muulile. Seal vaatlesime ja pildistasime päikeseloojangut. Kokkulepe õpetajaga oli, et 22.00 oleme kõik hotellis.

Järgmisel hommikul suundusime Klaipedasse, mis on suuruselt kolmas Leedu linn. Seal ületasime praamiga Kura lahe ja jõudsim Kura säärele, mis on umbes 100 km pikk. Sellest 50 km kuulub Leedule ja 50 km Venemaale. Kura sääär kuulub ka UNESCO maailmapärandi nimistusse. Seal matkasime Nõidade mäel, kus rahvuslikest lugudest inspireeritud puuskulptuurid pajatasid legende, nägime liivadüüne, kormoranide kolooniat ja vaatasime üle päikesekella (kahjuks oli päikesel hetkel pilve taga, ent meile seletati, kuidas see töötab). Kural oli abiks kohalik giid, kes rääkis meiga

vaheldumisi vene ja inglise keeles.

Jõudnud tagasi Klaipedasse, külastasime kohaliku kaubanduskeskust. Ööseks suundusime tagasi Palangasse.

Kolmandal hommikul algas sõit kodu poole. Lõunat sõime Riias Lidos. Kui sinna jõudsim, avastasime, et bussil oli tekkinud rike. Kütus nirisest bussi alt teele. Läks aega umbes kaks tundi, enne kui töömehed kohale jõudsid. Tantsisime seni oma Stamina kava ja mängisime sõnademängu.

Kui remondimehed kohale jõudsid, saadi 20 minutiga buss korda. Asendusbussi väljasõit katkestati ja võisime hakata kodu poole liikuma.

Oma armsasse kodulinna Viljandisse jõudsim õhtul kella 8 paiku.

9.c klass Riias

9.c klass veetis kaks päeva Lätis. Külastasime Riia loomaaeda, jalutasime vanalinnas ning külastasime Laima šokolaadimuuseumi. Veel turnisime Mežaparki seikluspargis ja saime nautida ka laevaretke Riia kanalil.

Maido Tihane, 9.c

Fotol on grupp matkaselle lätlaste vabadussamba ehk Milda ees.

Trollidemaal leidsime palju uusi sõpru

Leene Lotta Lüdimois, 9.b klass

23. aprillil kell 19.00 hakkasime meie, 11 kanget, bussiga Tallinna suunas liikuma, et sõita Norrassen. Tallinnas keksisime õnnelikult sadamasse ning peagi ka laevale. Sõit Helsingisse oli komplitseeritud, kuna keegi ei suutnud laeval sirgelt kõndida. Veetsime öö oma kajutites UNOt mängides, tõeliste Eesti laulude järgi tantsides, rääkides (kes unes, kes mitte) ning hiljem ka magades. Hommikul vara sõitsime taksoga lennujaama. Tänu Elina nutikusele tegime *check in*'i eelmisel õhtul ära ega pidanud selle pärast muretsema. Kõik läbisid edukalt turvakontrolli, kuid miskipärast ei meeldinud töötajatele minu seljakott ning see viidi kontrolli. Oleksime napilt lennust maha jäänud, aga tänu kiiretele jalgadele jõudsimme siiski lennukile.

Lendasime Norwegian Air'iga, ent maandumine oli isegi esmakordselt lendajate meelest veider. Olime miskipärast liiga kaua pilvedes. Oh, näe, esimene lumetorm selle reisi jooksul! Torm Oslos oli ikka õudne tervitus. Selle tõttu lükati meie järgmist lendu aina edasi. 9.20 väljavast lennukist sai üpris kiirelt 13.10 lennuk. Võtsime teiste turistide eeskujul sihiks suveniiripoed. See oli omaette kogemus: pole kunagi näinud, et väike pudel vett maksaks 3 eurot. Mida ikka vaestel eestlastel Oslo lennujaamas muud teha, kui mängida UNOt? Seda me tegimegi. Lennujaamas istumine ei olnudki kõige hullem, kui oleks tahtnud, oleks magadagi saanud.

Kahju oli aga sellest, et lumetormi pärast jõudsimme plaanitust hiljem kohale ja leedukad said selle tõttu üldse vaid kaks päeva meiega veeta. Kui lõpuks Altasse jõudsimme, märkasime, et Marie ning Madara pagasite saabumine võtab päris palju aega... Need ei jõudnudki lennujaama. Aga meil oli vaja bussi

Eestlasi lummasid kõrged lumised mäed. Fotol on Fjordtuni kooli staadion.

peale liduda. Bussiga sõitsime pea-aegu kolm tundi. Eestis sellisel pinnamoel sõites oleks kurtnud, aga vaated, mida bussiakendest nägime, olid tõesti imeilusad.

Jõudnud Hammerfesti, mis on muide põhjapoolseim küla maailmas, jagunesime kõik oma majutusperedesse.

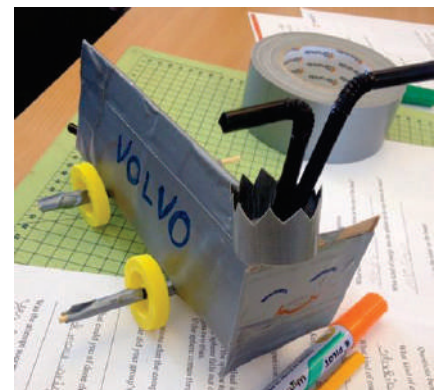
25. aprilli õhtupoolikul saime kõigi projektis osalejatega kokku (ka leedulastega, kes olid tormi pärast ühe öö mujal veetnud) ning meid pandi eri rahvustest inimestega laudadesse istuma. Tutvusime nendega ning siis ootasid meid igast riigist toodud maiuspalad. Norra pani välja supilaadsed road, Soome tõi lagritsat ning nätsu ja Eesti grupiga panime kokku kommikausi. Ehmatust oli ikka suur, kui naaberriigi poisid Mesikäpa kommid välja sülitasid. Siis ootas meid *speed dating*. Seisime kahes pikas ravis ja inimene, kellega olime vastastikku, rääkis enda kohta poolteist minutit. Siis

rääkija vahetus. Õhtu lõpetas „Kahoot!“, kus saime näiteks teada, et Donald Trumpil on viis last.

Järgmisel päeval ootasid meeskondi juhendajad teistest riikidest. Minu rühma esimene töötuba oli Elina Tirgoga. Selle teemaks oli kommunikatsioon ehk kuidas inimesed suhtlevad. Uurisime välja meie sarnasused ja erinevused. Selgus, et eri keelte kõnelejad ei olegi nii erinevad, kui võiks arvata.

Teisena külastasime Soome tuba, kus ootasid meid töölehed. Pidime kokku viima aastaarvud ning asjad, millal miski leiutatud on. Kui see tehtud, anti meile järgmine tööleht, kus pidi erinevates keeltes tõlkima ning taaskord aastaarve otsima, nt kunas kehtestati naiste valimisõigus Eestis. Viimaseks töötoaks oli Leedu oma. Eestlased pidid viima kokku Soome riigi lipu, vapi, tervitused, teksti ja rahvariided. Saime päris hästi hakkama.

Lõpetuseks olid leedulased kirjutanud uued sõnad poplaulule „Uptown funk“ ning ütleme nii, et see laul kumiseb meil kõigil siiani peas. Töötubades lõpetanud, sõitsime Newtoni tuppa. Seal panime gruppides kokku söidukid ja võistlesime hiljem selle peale, kelle auto kuulilükke tagajärjel kõige kaugeemale jõuab. Võistluse võitis küll Martini grupp, kuid võin ausalt öelda, et välimuselt oleks meie VOLVO kindlasti üritusel *grand prix* saanud.

Kogu reis oli lihtsalt imeline. Kui pean valima oma lemmikmälestuse, siis on selleks ilmselt neljapäeva õhtu ehk ühine grillimine koos kõigi programmis osalejate ja majutusperedega. Kuigi alguses olime eestlastega ühes pundis, olid õhtu lõpuks kõik juba segamini. Räägiti juttu, õpetati üksteisele keeli ja mängu oma kodumaalt. Kui oli aeg igäihel oma koju minna, tahtsid kõik veel midagi koos teha. Nii läksimegi minu ja Marie "host-õe" Sofie koju, et seal veel paar tundi istuda ja juttu ajada. Muidugi ei puudunud ka kõigile tuntud "Tõde või tegu".

Kristiina

Ma nägin seal nii palju lund! Hommikused koolimineked olid külmad, kuid väga ilusad, päike tõusis mägede tagant. Lumi läks kogu aeg saapasse, kui läbi lume tulime. Mulle meeldisid ka grupitunnid, kus sain tuestega tuttavaks.

Marie

Sealsed mäed olid väga kaunid ja meelde jäävad, pered, kus ööbisime, olid väga lahked ja võtsid meid hästi vastu. Sain sealt väga palju toredaid uusi sõpru. Kui mul oleks võimalik veel sellistes projektides osaleda, teeksin seda kindlasti.

Kertu

Vaade oli seal tõesti kõige kaunim, eriti päikseloojangute ajal. Inimesed olid kõik täiesti imelised. Loodan, et saan kunagi võimaluse sinna tagasi minna.

Carol

Mulle jäi ilmselt kõige paremini meelde see, kui kahel viimasel õhtul näitas pereema mulle Hammerfestis kohti, kuhu turistid tavaliselt ei satu, näiteks käisime ühes väikses kalurikülas. Kohtasin Norras hästi palju toredaid inimesi, harjutasin inglise keelt ja sain uusi kogemusi. Mulle meeldis Hammerfest nii väga, et osa mu hingest jäi sinna.

Madara Kuld

Õpetajad koolis päikseprillide ja dressidega... Nende juurde läheks küll hea meelega konsultatsiooni! Lumetorm Oslos oli äge, aga natuke õudne ka (just lennukis olles).

Norra lähen kindlasti veel ja siis tahan seal pisut pikemalt (umbes aasta) elada – see peaks juba ütlema, kui väga mulle seal meeldis.

Martin

Noortekeskuses oli lahe, sest saime proovida huvitavaid lauamänge. Veel oli seal Air Hockey laud. Taustaks mängis muusika ja noortele anti tasuta suppi.

Robin

Suurepärane reis suurepärase inimestega! Üks paremaid hetki oli see, kui jõudsime oma teise lennuga Altasse ja ma astusin lennukist välja. See mägede lõhn... Soe päike siras nii heledalt, et raske oli silmi lahti hoida... Päril lõbus oli ka lumejalka, mida kõigi programmis osalejatega mängisime. Mis sest, et jalanõud olid kogu aeg lund täis ja mina lume sees püherdamas. See oli üks parimaid kogemusi ja reise, millest olen osa saanud!

Janeli

Mulle meeldis nende kooliüsteem: klassides oli 2–4 õpetajat ja töötati gruppides koolimaja erinevates osades. Klassi koridoripoolsed seinad olid klaasist. Lõunaks võtavad õpilased toidu ise kaasa. Kooli minnakse 5–6aastaselt, seal oleksin ma praegu üheksandas klassis. Arvestades seda, et nad asuvad nii põhjas, söövad nad päevas üllatavalt vähe sooja toitu. Kõige rohkem jäid meelde sealsed idüllilised ilmastikuolud.

Katariina

Nordplus junior projekt „Learn2”

Meie kool osales aastatel 2014–2017 rahvusvahelises Nordplus-projektis, kus võisid osaleda 12–15aastased noored Eestist, Leedust, Soomest ja Norrast. Projekti eesmärgiks oli arendada ja tugevdada koolidevahelist koostööd, edendada keelte ja kultuuride tundmist, suurendada matemaatilisi oskusi ning tugevdada ja parandada õpilaste meeskonnatöö oskust.

„On olnud seiklusrikkad ja huvitavad kolm aastat. Meil on olnud väga inspireerivad ja motiveerivad noortevahetused. Kohe kahju, et läbi sai. Aastate jooksul on tekkinud tugevad omavahelised suhted ning usun, et jätkame koostööd edaspidigi. Usun, et kõik osalejad on saanud endale juurde palju sõpru ja saanud hulgi uusi teadmisi,” kommenteeris projektijuht Elina Tirgo.

Minu esimene õpetaja...

...Innar Allvee oli väga tore ja vaimukas. Meil oli väga lõbus temaga kooliaastaid veeta.

Karl Rudolf

Esimesest õpetajast Geast meenub ainult häid asju. Ta oli tore ja tegi nalja, aga vahel sai ka väga kurjaks. Kuid see on normaalne.

Janno

Esimesest õpetajast Janest mäletan ma vaid head. Ta pidas meid nagu enda lasteks. Koos oleme käinud tantsupeol ja muudel vahvatel üritustel.

Marie

Õpetaja Katrin on inimene, keda ei suuda keegi asendada. Ta oskab väga hästi lahendada iga probleemi, on lahke, sõbralik ja abivalmis.

Maido

.....

Algklassidest meenub lugu...

...kui sain oma esimese nelja. Sama töö eest sai nelja ka minu klassiõde. Olime mõlemad väga kurvad ja läksime klassis oleva kapi taha nutma.

Romi

...kui sain märkuse nii-öelda toidusõjas osalemise eest. Eluks ajaks jääb meelde, et toiduga ei mängita!

Maarja

... kuidas kõik tüdrukud 1. klassis kõhuli laudade all ja pingiridade vahel ringi roomasid ning lõvisid mängisid.

Anete

...kuidas ma 1. klassis spikerdasin. Loodusõpetuses oli kodus õppida, aga ma ei teinud seda. Koolis selgus, et tuleb tööd. Panin kustutus-kummi õpikus õige koha vahele ja piilusin sealt. Järsku tuli õpetaja ja tõmbas õpiku lahti. Nii lõppes mu esimene spikerdamine vahelejäamisega.

Kristiina

.....

Oma klassile mõeldes ...

...tulevad meelde kõik rahvatantsutunnid, esinemised ning võistlused. Eriti on mees Tallinna laulu- ja tantsupidu. Peopäev oli palav, aga me pidime villaseid seelikuid kandma. Tunne nii suure rahva ees tantsides oli võimas, aga natuke hirmuäratav. Mäletan ka Soome tantsupidu. See päev oli vihmane ja jalanõud lirtsusid, kuid ikkagi oli see tore ja meelde jääv kogemus.

Romi

... meenuvad kõik need toredad reisirid, kus oleme käinud, näiteks Hiiumaal ja Rootsis. Kõige meeldivam oli minu jaoks Hiiumaa, kuna seal sai õhtul hilja grillida ja veeta aega enda klassikaaslastega.

Markus

...Riho kõlarite tümm ja dressipükstes klassivennad.

Karl Rudolf

.....

Kõige olulisem inimene kooliaastate jooksul ...

...on mulle olnud minu tädi. Tema on see, kes on iga kell nõus mind õppetöös julgustama, abistama ja toetama.

Maarja

... on olnud mulle minu ema. Tema oli see, kellega ma esimestel kooliaastatel õppisin õppima. Lugesime kõike koos ja pakkisime isegi mu koolikotti koos. Ta ei nõua minult superhäid hindeid, aga tahab, et pingutaksin oma võimete kohaselt. Olen talle väga tänulik.

Teine väga oluline inimene on õpetaja Virve Neerot. Ta kohtleb meid nagu oma lapsi ja huvitub ka meie koolivälisest tegemistest. Vahel on ta ka range, et me oma asjad tehtud saaks ja kõik korras oleks.

Andra

... on mulle olnud mu klassiõde Kristiina. Tema on see, kes hoolimata ajast, kohast, tunnetest jääb ikka mu kõrvale. Ta on kannatanud

ära kõik mu pahameeled, tujutsemised ja pingelised ajad ning olnud mulle alati toeks.

Grete

... Romi. Ta on minu parim sõber. Tema on Adidas minu Pumale, kartulikooriga minu kohukesele (jutt käib juustest) ja lihtsalt ülimahe inimene. Tal on olnud ka suur osa minu õppimises. Romil jätkub alati kainet mõistust ja ta teeb oma asju suure hoolega. Ma tean, et me jääme iga-vesti seotuks ja jätkame oma seiklusi ka 50 aastastelt.

Kristel

...on ilmselt olnud minu õde. Tema on see, kes raskematel aegadel on mind aidanud ja suunanud ning vahel ka õpimotivatsiooni suurendanud,

Gitta

.....

Koolis olen õppinud...

...et vahepeal tuleks oma suud rohkem kinni hoida, kuna kõikide inimeste huumorisoon ei ole ühesugune. Samuti on eluks ajaks kindlalt selge, milline näeb välja ebatsuga.

Anete

... nii eluks mittevajalikke kui ka vajalikke asju. Füüsika elektriteema on saanud selgemaks, aga üks on kindel – keemia on ikka paras päkel.

Janno

... improviseeritud tegutsemisviisi, mis parimatel aegadel säästab palju aega ja halvimatel üldse ei toimi.

Deiro

Kooliaastate jooksul olen liialt tuupinud. Võib-olla sellepärast olen õppinud rohkem seoseid looma ja loogikat otsima.

Martin

Oleme hakkama saanud ja oskame elus toime tulla, vähemalt enamik meist. Kõrget lendu!

Grete

Kasutasime head võimalust

Katrina Merily Reimand, 9.b klass

...

PROLOOG

Mina: „Tulemas on töövarjupäev, kas sa tuleksid koos minuga?“

Anette: „Tema juurde kindlasti!“

Üheksanda klassi õpilastel on kevaditi töövarjupäev. Sellega seoses käisime Anettega 7. märtsil Tallinnas. Kuna tahan saada teleajakirjanikuks, olin kirjutanud oma eeskujule Keili Sükijainenile ning leppinud kokku, et lähen talle töövarjuks.

TV3 majas võeti meid hästi vastu. Härrasmehed avasid meile uksi, veidi ootamist ja seal ta oligi – Keili! Tutvusime ning Keili näitas meile oma tööruumi ja ka teisi sel korrusel olevaid ruume. Samas majas oli näiteks Power Hit Radio.

Keili Sükijainen on Tv3 „Seitsmeste uudiste“ saatejuht. Ta töötab seal juba mitu aastat. Ta rääkis meile palju huvitavat. Neil oli seinal suur tabel, kuhu igaüks kirjutab, mitu artiklit ta sel päeval kirjutama pidi.

Iga artikli eest vastutab kirjutaja ise. Sel päeval näiteks tuli Keilil endale kirjutada ka saatejuhi tekst, sest pidi õhtul otse-eetris olema. Me Anettega olime üllatunud, sest arvasime, et tekstid kirjutatakse neile ette.

Keili asus kirjutama artikleid ja meiegi saime ühe ülesande: pidime ansambli Beyonde Beyonde videointervjuu tekstina välja kirjutama.

Pärast seda läks Anette koos Keiliga disaineri juurde ühe ürituse jaoks kleiti valima. Mina sain minna kaasa reporter Kadri Pikhofiga õhtuseks saateks materjali filmima.

Läksime temaga töötute messile. Kadri küsis intervjuueeritavatelt küsimusi ja kui inimene ei rääkinud eesti keelt, pidi reporter kohe ümber lülituma ja hakkama vene keeles edasi kõnelema.

Tagasi jõudnud, läks Anette Keiliga stuudiosse kaasa ja mina külastasin Power Hit Radio saatejuhti Brigitte Susanne Hunti. Ta rääkis mulle raadiotöö iseärasustest.

Tüdrukud telestuudios koos Keili Sükijaineniga.

Päev lõppes sellega, et vaatasime, kuidas Keili tegi uudistesaaate otseülekannet.

Jäime oma sisuka ja õpetliku päevaga väga rahule. Mina isiklikult sain palju kindlust juurde, et see ongi töö, mida soovin tulevikus teha.

Soovitame järgmise aasta üheksandikel minna töövarjuks just sellele töökohale, mis neile tõesti huvi pakub.

Üheksandikud jagavad oma muljeid töövarjupäevast

Käisin ERMis giidile varjuks. Soovitan kõigile – ERMi modernsus ja innovaatilisus mõjuvad välja-panekutes värskendavalt ja igav seal kindlasti ei hakka.

Annabrita

Käisin Viljandi linnapea Ando Kiviberi töövarjuks. Valikul sai määravaks see, et olen põgusalt huvitatud poliitlikast ning ei näinud ema või isa juurde minekul mõtet. Läksin linnapea juurde kella 8ks. Esimesena külastasid teda gümnaasistid, siis järgnesid istungid ja koosolekud. Tema tööpäev kestis edasi, aga ma olin kohal kella 18ni. Ando Kiviberi on inimesena väga lõbus ja viisakas. Olen selle päeva kogemus-

tega väga rahul ja võin öelda, et linnapea amet on vaimselt väga kurnav.

Marta

Töövarjupäeval käisin ema juures Espakis. Oli üpris igav, sest mulle ei meeldiks tööl käia. Laps on ikkagi lihtsam olla, saab palju varem koju ja ei pea nii palju muretsema.

Karl Rudolf

Käisin töövarjuks Tartu Maakohtu kohtunikul, kus sain jälgida ka ühte istungit. Läksin sinna, kuna see ongi töö, mida tulevikus teha tahan.

Kristiina

Töövarjupäev oli minu jaoks hästi huvitav. Sõitsime autoga ja käisime erinevatel ehitusobjektidel, kus koh-

tusime töömeestega. Päeva lõpus mängisime veel „Monopoly“, millest mina väljusin võitjana.

Markus

Käisin töövarjuks Gustav Adolfi Gümnaasiumi direktoril Hendrik Aguril. Sellel päeval oli tal palju koosolekuid. Mõni oli huvitavam, mõni igavam: lahendati rahaprobleeme, muretseti koolile uut mööblit, arutati, kuidas teha õpilaste elu koolis paremaks. Selles koolis tehakse palju asju ära arvutite abil, mis mulle nii väga ei meeldinud. Sain aidata eksamitulemusi arvutisse trükkida ja muidki asju teha. Nii sain teada, mis direktori töö endast kujutab.

Karmen

Õnnestunud stiilinädal tõi elevust päevadesse

Kristiina Uus, 9.a klass

13.-16. veebruarini toimus taas sõbrapäeva nädalaga seoses stiilinädal, mida korraldasime õpilasesindusega.

See plaan oli juba pikka aega paigas ning vaja oli vaid mõelda, milline stiil mingil päeval olla võiks. Pärast pikki arutlusi jõudsime üksmeelele. Esmaspäev oli lebopäev, kus igaüks võis kooli tulla just sellises riietuses, milles ta end mugavalt tundis. Lisaks muutsime kooli fuajee väikseks lebonurgaks, kus olid maas madratsid ja tekid ning vahetundides sai multikaide vaadata.

Teisipäeval ehk sõbrapäeval otsustasime sel aastal teha veidi teisiti kui eelnevatel aastatel. Nimelt pidi tavapärase roosa või punase riietuse asemel panema selga sõbra või sõpradega sarnase riietuse. Toimus ka traditsiooniline hommikune paberist südamate jagamine, kuid tänavu oli võimalus paariliseks saada ükskõik kes, olenemata soost. Esimesele kolmele paarile, kes üksteist leidsid, oli ka väike auhind.

Pikkadel vahetundidel toimusid paaridele ka mängud, millest hoog-

salt osa võeti ja mille üle meil vaid hea meel oli.

Kolmapäeval pidi riietuma musta värvi riietesse ja mida rohkem, seda parem, sest klasside vahel oli ka võistlus, kus on kõige rohkem musta riietujaid. Selle võitis 5.d klass, kellel oli lausa 23 musta riietunut. Neile järgnesid 7.b, 9.b ja 7.a. Terve suure koolimaja rahvaga, kes end musta oli riietanud, tehti ka ühispilet.

Kuna see nädal oli ka ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse nädal, otsustasime neljapäeval teha õp Kangro palvel ajaloopäeva.

Selga võis panna kõike, mis iseloomustas moodi enne 21. sajandit. Pikkadel vahetundidel toimus fuajees rollimäng LARP, millest kõik vabatahtlikud said osa võtta.

Kogu nädal oli väga teguderohke ja tore oli vaadata neid õpilasi ja ka õpetajaid, kes otsustasid iga päeva jaoks vaeva näha, et midagi stiilile vastavat selga leida.

Üleni mustades riietes õpilased tuletasid õpetajale meelde aega, kui koolis kanti ühtset vormi.

Projektipäev tantsu ja võistlustega

Emma Sepp, 5.b klass

13. aprillil toimus 6.-9. klasside tantsu ja meeskonnamängude võistlus Stamina.

Tänavu korraldas selle kooli õpilasesindus eesotsas Leene Lotta Lüdimoise ja Jarmo Põllustega. Žüriis olid meie kooli huvijuht Elina Tirgo, koreograafid ja treenerid Keity Pook, Kristi Veskimäe ja Maarja Kukumägi.

Iga klass pidi välja panema võistkonna ja toimusid meeskonnamängud, milleks olid trips-traps-

trulli teatejooks, kolme jala jooks ja viimaks pidi iga klass aja peale saama kindla arvu inimesi kolme tooli peale nii, et keegi ei puutuks vastu maad. Võistluste vahel esitasid klassid oma tantsukavasid.

Õpilasesinduse presidendi Grete Kanguri arvates läks üritus plaanipäraselt, kuigi väike hirm oli sees, kas kõik ikka õnnestub. Grete soovib järgmisel aastal olla tantsuloojatel energilisem, julgem ja kaasata kogu klassikollektiivi.

Ajaloonädala projektipäev

Priit Hein, 5.c kl

...

Oli tore päev. Hakkas vaheaeg.

Alguses me läksime kooli ja siis tegime tiimid. Minu tiimis olime mina, Karl, Markus, Kevin ja Revo.

Meie võistkonna nimi oli Global. Siis me läksime viktoriinile.

Pärast seda läksime õue, kõndisime umbes kaks tundi kesklinnas ja 30 minutit Lossimägedes pilte tegemas.

Siis me läksime tagasi kooli, käisime aktusel ja saime koju.

Jooksime kiirteel

Pernel Saar, 4.a klass

•••

Neljapäeval, 2. märtsil oli meie koolis mäng „Autobahn“ (kiirtee)

See on niisugune mäng, mis tutvustab Saksamaad ja saksa keelt. Tegime loosiga võistkonnad ja meile selgitati, mida tegema peame.

Meie meeskonnas oli neli last. Pidime läbi käima 16 linna, aga meie kõikidesse ei jõudnud. Kogusime kilomeetreid ja punkte. Igas kontrollpunktis oli vaja lahendada ülesanne ja igas kohas saime vastuste lehele templi.

Vastused pidime viima politseijaoskonda. Iga osaleja sai Saksa lipu ja kommipaki.

Õpilasesindus külastas sõpruskooli

4.–6. aprillini olid Soomes Turu linnas Hepokulta koolis väikeste maja õpilasesinduse liikmed. Pildil on Gregor Lepp, Johanna Madleen Lond, Katerina Herma, Anete Jaakson ja Andres Pell muuseumis.

Väikeste maja raamatukogu külastas tuntud lastekirjanik

26. aprillil käis meil külas kirjanik Ilmar Tomusk.

Lapsed, kes olid osalenud Kribu ja Krabu viktoriinil, kogunesid raamatukokku. Iga laps, kes soovis, oli saanud eelnevalt joonistada näituse jaoks mõnest kirjaniku raamatust pildi. Ilmar Tomusk rääkis, kuidas ta sai kirjanikuks, kuidas tekkis sari Kribust ja Krabust, kust tulevad ideed, millised illustraatorid talle meeldivad jne. Ta luges ette oma esimese loo raamatust „Tere, Volli!“

Lõpuks saime küsida autogrammi raamatutesse ja igaüks sai ka endale kingituseks järjehoidja kirjaniku autogrammiga.

Joanna Madleen Lond ja Helena Marie Hannus, 4.b

Huvitav oli, et Ilmar Tomusk on kõva sportlane. Ilmar Tomusk on töötanud õpetajana ja õpetab praegu. Tal on ka kaks poega. Üks on

Volli, kelle järgi on kirjutatud Volli raamatud. Teise poisi nimi on Johannes, temast on inspireeritud raamat nimega „Vend Johannes“.

Meile meeldis see kohtumine kokkuvõttes väga.

Elisette Tõnisalu ja Gita Roosileht 4.c

Minu arvates oli täitsa põnev, et Ilmar Tomusk meie kooli sai tulla. Huvitav oli teada saada, et ta käib jooksmas. Kui kirjanik saadab ühe raamatu trükki, saab ta 10 raamatut tasuta endale. Tal on kodus umbes 5000 raamatut.

Gen Marti Öunap, 3.b

Õpilaste arvukatele küsimustele vastas kirjanik väga ilmekalt.

Pillerkaar läheb tantsupeole

Rebecca Mia Soosaar, 3.c klass

...

Meie tantsurühmale meeldib üle kõige tantsida!

Oleme käinud ka tantsulaagris. Seal saime ühe väga toreda, aga raske tantsu selgeks, mille nimi on „Oravakesed“. Meil on olnud ka tantsupäevi. Seal peame kõvasti pingutama, et midagi saavutada. Õpetaja peab meid ikka vahepeal keelama ka, aga saame hakkama.

Me käisime ülevaatusel. Seal oli tore! Meil olid kõik tantsud selged, kuid puhastada on veel vaja. Tantsida on tore, aga raske. Kõik sammud peavad meeles ja täpsed olema. Peab kõvasti pingutama.

Minu tantsurühm on püüdlik ja pingutab väga palju, et jõuda parimate hulka. Minu meelest on rahvatants tore ja ilus.

XII noorte laulu- ja tantsupeole “Mina jään” lähevad meie koolist

mudilaskoor,
poistekoor,
lastekoor,
rahvatantsurühm Liivi,
rahvatantsurühm Katrin,
2.c klassi segarühm,
rahvatantsurühm Kaina,
rahvatantsurühm Pillerkaar,
rahvatantsurühm Kristy,
6.c klassi segarühm .

Raamatusõprade kohtumine

13. aprillil võistlesid meie koolis taas tublimad raamatulugejad. Võistluse viisid loovtöna läbi 8.a klassi neiud Keliis Lillemets ja Ege Virro.

Nii esimene kui ka kolmas koht jäid meie kooli. Fotol on esikoha saanud 7. klassi tüdrukud Angelika Villand, Keitlyn Moppel ja Katriina Leets võistlushoos.

III koha saanud võistkonda kuulusid Eleonoora Kõrge, Anna-Triin Ježova ja Janel Simso 7.c klassist.

Viljandi Kesklinna Kooli 5. lennu lõpetajad ootavad oma sõpru ja sugulasi lõpuaktusele 17. juunil kell 13.00 Jakobsoni tn 42 saali!

Lehte tegid: peatoimetaja Katrina M. Reimand, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Elina Tirgo.

Fotod: I. Kustavus, I. Meos, K. Mälgand, M. Reinart, I. Sepp, L. Soosaar ja erakogud. **Trükk:** OÜ Vali Press.